

jeg kan heller ikke se nogen Ulykke i, om Statskassen kom til at betale en Hundredtusind Kroner mere om Aaret til de statsanerkendte Sygekasser, saa meget mere som Forslagsstillerne have beregnet, at den efter deres Forslag skal af med et halvt Hundredtusind Kroner mere, end der nu gives.

I § 20 foreslaas den Ændring, at Plejebørn skulle kunne være i Sygekasse mod et særligt Kontingent. Det er en af disse Selvfølgeligheder, man vel maa komme til, naar man skal revidere Sygekasseloven. Jeg havde hellere set, at Plejebørnene bleve stillede lige med de almindelige Børn. I den Sygekasse, jeg har haft den Ære; at være Formand for i en halv Snes Aar, tog vi ikke noget Hensyn til, om et Barn var et Plejebarn; vi stillede det lige med andre Børn. En Gang imellem var der en Læge, der gjorde Vrøvl og sagde, at det ikke var Meningen, og saa sagde vi: Godt, hvor meget skal vedkommende Læge have for at have Tilsyn med vedkommende Plejebarn? Og det, vi saa bleve enige med dem om, paalignede vi vedkommende Plejefader. Jeg er overbevist om, at heller ikke i de københavnske Sygekasser tager man Hensyn til, om det er Plejebørn eller Børn, der ere fødte i Ægteskabet. Men jeg indrømmer, at den Bestemmelse bør findes i Sygekasseloven, at Plejebørn kunne være i en Sygekasse mod et saa lille Kontingent. Saa maa de, der tage Plejebørn til sig, tage det med i Beregning, at der kan komme en Udgift af den Art, men saa staa de i alt Fald ikke overfor det Tilfælde, at de ikke kunne faa Sygehjælp til Plejebarnet.

I § 21 komme vi til den frie Lægehjælp i Barseltilfælde. Saa vidt jeg opfattede den ærede Ordfører, omtalte han ikke dette Ændringsforslag. Forslaget forundrer mig en Del, for jeg kan ikke indse, hvad Sygekassemedlemmerne opnaa ved det. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen Sygekasse under de nuværende Forhold kan nægte en syg Barselkvinde Lægehjælp. I alt Fald for de københavnske Sygekasser kan jeg svare. Det kan og har aldrig kunnet falde dem ind. Hvad Meningen er med Ændringen, forstaar jeg ikke ret, medmindre det er et rent Lægespørgsmaal. Men jeg har ogsaa mine Grunde til at antage, at det ikke er stillet for at forbedre Forholdene for Medlemmerne af Sygekasserne, men derimod for at forbedre Lægernes Stilling ved Sygekasserne, og de Grunde, jeg har for denne Antagelse, skal jeg forklare med faa Ord.

I København have Lægerne fremtvunget, at de faa særlig Betaling for at behandle Barselpatienter. Tidligere var det saaledes, at Lægerne naturligvis skulde behandle Barselkvinderne, men saa fandt Lægerne paa en Dag at forlange et Ekstrahonorar af 10 Kr. for hver Gang, de behandlede en Barselkvinde. Det var Sygekasserne tvungne til at gaa ind paa, ellers havde de ikke kunnet faa nogen Overenskomst med Lægerne, og saa vare vi her i København komne til at staa, ligesom de for Øjeblikket staa ovre i Aarhus og Aarhus Amt, hvor de ingen Læger have. Først maatte vi gaa ind paa, at Lægerne skulde have 10 Kr. for et saakaldet kirurgisk Indgreb ved Fødsler eller Abort. Men da det var blevet vedtaget, blev det til, at de skulde have 10 Kr. for alle Besøg hos Barselkvinder. Det blev ved en Voldgiftsretsdom fastslaaet, at „kirurgiske Indgreb“, som vi andre havde tænkt betød Indgreb ved Instrumenter af en eller anden Art, ikke betød dette. Ethvert Indgreb ved Fødsel eller Abort, enten det sker med eller uden Instrument, er at betragte som et kirurgisk Indgreb. Praktisk talt er det saaledes her i København, at saa snart en Læge bliver tilkaldt til en Barselkvinde, skal han have 10 Kr. ekstra. Af disse Grunde har jeg en Mistanke om, at den omtalte Ændring er indsat for at skaffe Lægerne den samme gode Bestemmelse for Landets Vedkommende, som de allerede have i København. Jeg venter nu, at den ærede Ordfører vil forklare os dette Forslag nærmere. Det ærede Medlem, som selv er Læge, maa jo kende lidt til, hvorledes dette hænger sammen.

En anden Ændring i samme Paragraf lyder paa, at Ordene „8 Dage efter Nedkomsten“ skulle udgaa. Det er ogsaa en af de Selvfølgeligheder, man kommer til, naar man skal til at revidere Sygekasseloven. Men det er vist ogsaa af en Fejltagelse, at det i sin Tid er kommet ind. Naar der staar, at Barselkvinder ikke faa Sygehjælp før 8 Dage efter Barselaffæren, har man naturligvis dermed ment, at hun ikke kunde faa Pengehjælp før. Der er vist neppe nogen af Sygekasselovens Fædre, der have tænkt sig, at Sygekasserne ikke skulde yde syge Barselkvinder Lægehjælp, Medicin eller Hospitalshjælp, fordi der ikke var gaaet 8 Dage efter Fødselen, man har sikkert kun tænkt paa Pengehjælp, fordi det laa snublene nær at tænke sig, at det vilde blive Regelen, at Barselkvinden skulde have Pengehjælp under Barselaffæren, hvis man gik ind paa at give